

รายงานการสำรวจสัตว์น้ำ จากดอยอินทนนท์ ปี 2553

โดย ណณेश พานิพวงศ์ @ siamensis.org

ปีนี้นับเป็นปีที่ 2 แล้วที่ก่อจุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม (siamensis.org) ได้เข้าร่วมงานนับนกดอยอินทนนท์ ซึ่งจัดขึ้นโดยชมพรมอนุรักษ์นกถ้านนา โดยหน้าที่หลักของกลุ่มเรา ยังเป็นงานเดิม คือการสำรวจสัตว์เลี้ยงในธรรมชาติ คือ ตามแต่ความสนใจของแต่ละคนในกลุ่ม เช่น ปลา แมลง แมลงน้ำ สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก และ สัตว์เลี้ยงคลาน

สำหรับตัวผมเองยังคงรับผิดชอบในส่วนของปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ เป็นหลัก และได้ร่วมเดินสำรวจกลางคืนกับกลุ่มสำรวจสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก และ สัตว์เลี้ยงคลาน ด้วย โดยเฉพาะเมื่อปีนี้ มีผู้เข้าร่วมเยอะเป็นพิเศษเนื่องจากมีเทศกาลดอกกระเจา จัดขึ้นในวันที่ 15-23 มกราคม ทำให้มีคนเดินทางมาสำรวจและถ่ายภาพในธรรมชาติมากขึ้น ทำให้เราสามารถสำรวจได้กว้างขวางและลึกซึ้งมากขึ้น ทำให้เราสามารถจับตัวอย่างสัตว์ต่างๆ ได้หลากหลายมากขึ้น ทำให้เราสามารถศึกษาเรื่องราวทางชีวภาพและภูมิศาสตร์ของท้องถิ่นได้มากขึ้น

สำหรับการสำรวจปลาและสัตว์น้ำนั้น เมื่อปีที่แล้วได้แบ่งจุดสำรวจเป็นสองจุดหลักๆ คือ บริเวณเนินน้ำตกวิชิราาร และบริเวณใต้น้ำตกห้วยทรายเหลือง โดยทั้งสองแห่งสำรวจเป็นระยะทางประมาณ 100 เมตร ตามจุดที่สามารถลงสำรวจได้ ด้วยวิธีดำสำรวจด้วยสนอร์เก็ล และการขึ้นด้วยสวิงขนาดเล็ก โดยไม่มีการเก็บตัวอย่างใดๆ โดยอุณหภูมิของน้ำทั้งสองปี มีค่าใกล้เคียงกันคือประมาณ 18-19 องศาเซลเซียส

โดยผลการสำรวจเป็นดังตารางด้านล่าง (ตัวเลขเป็นการประมาณการ)

ตารางที่ 1 ชนิดและจำนวนสัตว์น้ำที่พบในการสำรวจ

ชนิด/ปี	น้ำตกห้วยทรายเหลือง		น้ำตกวิชิราาร	
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2552	ปี 2553
ปลาค้างคาว (<i>Oreoglanis siamensis</i>)	30	0	15	8
ปลาค้อลายดาว (<i>Schistura spilota</i>)	0	0	10	8
ปลาค้อซีกง (<i>Schistura poculi</i>)	0	0	30	25
ปลาنم (Scaphiodonichthys acanthopterus)	0	0	3	1
ปลาน้ำ (Doimon sp.)	40	0	0	1*

* บุ๊เพศเมียวพบไก่และฉูกขนาดเล็กในจับปี้

น้ำตกริหรือราก

ลำธารเห็นน้ำตกริหรือรากเป็นลำธารขนาดใหญ่มีความกว้างประมาณ 15 เมตร มีลักษณะถืบอาศัยที่หลักหดลาย เช่น แก่งน้ำไหลเรียบร้อยหินริมลำธารที่น้ำไหลเบา แนวเนินทรายติดต่อกับแนวกรวด ทำให้มีความหลักหดลายของชนิดสัตตน้ำสูงกว่าบริเวณน้ำตกริหรือราก เนื่องจากตารางจะเห็นว่าชนิดและจำนวนสัตตน้ำที่สำรวจพบในจุดสำรวจน้ำตกริหรือราก มีความใกล้เคียงกันทั้งสองปี โดยปีนี้พบว่ามีกราะแสงน้ำแรงกว่าปีที่แล้ว ทำให้มีสามารถดำเนินการได้ในแก่งบางจุดที่ดำเนินการในปีที่แล้วทำให้สำรวจพบปลาค้างคาวลดลง อย่างไรก็ต้องในจุดที่สามารถดำเนินการได้พบประชากรปลาค้างคาวใกล้เคียงกับปีก่อน สำหรับกลุ่มปลาค้อที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่น้ำไหลไม่แรงนัก ยังมีประชากรค่อนข้างคงที่

น้ำตกริหรือรากเหลือง

ลำธารได้น้ำตกริหรือรากเหลืองน้ำ เป็นลำธารขนาดเล็ก ความกว้างประมาณ 5 เมตร มีลักษณะตามธรรมชาติเป็นลำธารที่ไหลไปตามหุบขนาดเล็ก มีสภาพพื้นท้องน้ำส่วนใหญ่เป็นก้อนหินขนาดใหญ่ และ กลาง มีแก่งน้อยใหญ่มากมาย มีน้ำไหลแรงทำให้หมายเป็นที่อาศัยของปลาค้างคาวและปูน้ำตกริหรือรากแต่เนื่องจากมีขนาดเล็กและลักษณะถืบอาศัยไม่หลักหดลาย ทำให้มีชนิดสัตตน้ำที่พบน้อยกว่าบริเวณน้ำตกริหรือราก ในปี 2552 สำรวจพบปลาค้างคาวและปูน้ำตกริหรือรากเป็นจำนวนมากมาก (ตามตารางที่ 1) นอกจากนั้นยังเคยมีการถ่ายภาพปลาค้างคาวหัวเหลี่ยม (*Exostoma sp.*) ซึ่งคาดว่าจะเป็นปลาชนิดใหม่ของโลกได้ในบริเวณดังกล่าวแต่คณำธรรมน้ำของ siamensis.org สำรวจไม่พบในการสำรวจทั้งสองปี

ในปี 2553 พบร่วมกับการสร้างฝายชั่วคราว ประกอบด้วยไม้และก้อนหินจากบริเวณลำธาร ทำให้สภาพนิเวศของลำธารเปลี่ยนไปอย่างรุนแรง กล่าวคือ

1. ก้อนหินซึ่งเคยเป็นแก่งและที่อาศัยของปลาค้างคาวและปูน้ำตกริหรือรากได้ถูกนำไปมั่นเป็นฝายทำให้มีปริมาณหินขนาดใหญ่และกลางในลำธารน้อยลงอย่างมาก
2. น้ำถูกยกรดับขึ้นจากการสร้างฝายทำให้ ก้อนหินที่เหลืออยู่บางส่วนจะอยู่ใต้น้ำไม่เกิดเป็นสภาพแก่ง
3. ฝายได้กั้นตระกอนทรายให้ตกริบบ์บนบริเวณพื้นที่แก่ง ทำให้ทรายอุดตันและโพรงต่างๆ ใต้ก้อนหิน ทำให้สัตตน้ำขาดที่หลบภัย

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้สภาพพื้นที่ฯ เหมาะสมต่อการดำรงชีพของสัตตน้ำที่สำรวจพบในปี 2552 หายไป โดยในการสำรวจปี 2553 สำรวจไม่พบปลาค้างคาวและปูน้ำตกริหรือรากในบริเวณหัวยหรือรากเหลืองเลย (รายละเอียดตามตารางที่ 1)

สรุปผลการสำรวจ

จุดสำรวจบริเวณหนึ่อน้ำตากวาวิชารา ยังอยู่ในสภาพดี สำรวจพบสัตว์น้ำทั้งชนิดและจำนวนที่ใกล้เคียงกันจากปี 2552 ส่วนจุดสำรวจบริเวณน้ำตากหัวยทรวยเหลือง พบว่าการสร้างฝายส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศลำธารอย่างรุนแรง ส่งผลให้สัตว์น้ำที่เคยอาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าวหายไปหมด ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังส่วนอื่นๆ ของระบบนิเวศ เช่น การลดจำนวนลงของพื้นที่อาศัยจะทำให้แมลงน้ำในบริเวณดังกล่าวมีน้อยลง ส่งผลกระทบต่อนกที่หากินแมลงน้ำในบริเวณดังกล่าว หรือ การหายไปของประชากรบุญน้ำตาก ซึ่งเป็นอาหารของเต่าปูฉลุ จะส่งผลกระทบต่อประชากรเต่าปูฉลุ เช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

สำหรับได้น้ำตากหัวยทรวยเหลือง อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ซึ่งปัจจุบันมีความอุดมสมบูรณ์อยู่แล้ว การเกิดตระกอนมีน้อยมาก ทำให้ฝายไม่มีประโยชน์ใดๆ ในพื้นที่ดังกล่าว ทั้งในเรื่องการตักตระกอน หรือการสร้างความชื้นเพื่อพื้นฟูป่า การสำรวจในปี พ.ศ. 2552 พบว่าสำหรับดังกล่าวเป็นที่อาศัยของสัตว์น้ำที่มีความสำคัญทางชีวภาพเนื่องจาก ปลาก้างคาดอยอินทนนท์ เป็นปลาประจำถิ่นของดอยอินทนนท์ ไม่พบที่อื่นใดในโลกและเป็นสัตว์คุ้มครอง นอกจากนี้มีน้ำตกที่พับง น้ำจะเป็นชนิดที่พบเฉพาะถิ่นในระดับลุ่มน้ำปิงตอนบน การสร้างฝายในลำห้วยดังกล่าว ได้ ทำลายถิ่นอาศัยของสัตว์ทั้งสองชนิด และสัตว์น้ำอื่นๆ เช่น แมลงน้ำ ลูกอ้อดของกบบางชนิดที่ต้องอาศัยในแหล่งน้ำเขียว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังส่วนอื่นๆ ของระบบนิเวศและห่วงโซ่อุปทาน จึงเสนอให้ทำการรื้อฝายในบริเวณหัวยทรวยเหลืองทั้งหมด และพื้นฟูระบบนิเวศลำธารให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

ภาพที่ 1 สำหรับได้น้ำตากหัวยทรวยเหลือง ช้ามีอีก ปี 2552 ขาวมีอีก ปี 2553 หลังการสร้างฝาย

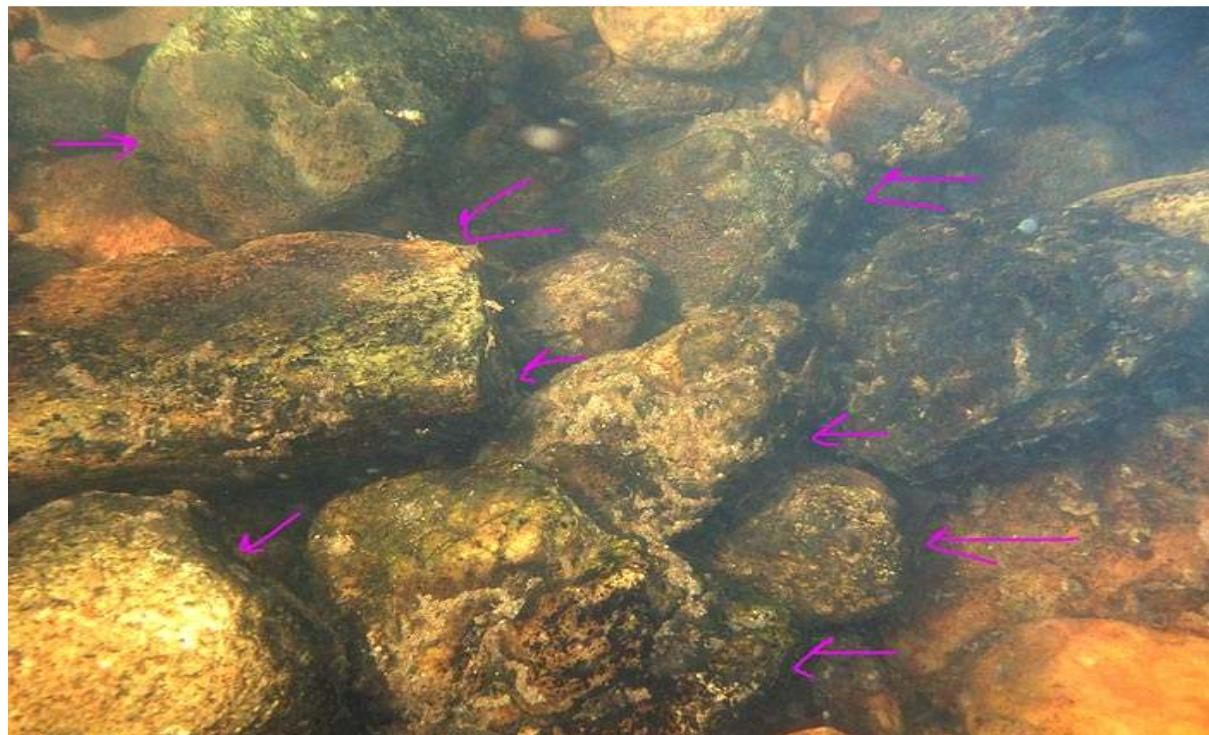
ภาพที่ 2 แสดงภาพพื้นที่บริเวณน้ำตกวชิรภาร บริเวณลูกศรสีเขียวซึ่งเป็นที่ตั้งของห้องน้ำที่มีการสร้างฝาย ทำให้สัตว์น้ำไม่สามารถอาศัยอยู่ได้

ภาพที่ 3 ลำธารเนื่องน้ำตกวชิรภาร บริเวณลูกศรสีเขียวซึ่งเป็นที่ตั้งของห้องน้ำที่สำราญแบบลาค้างคาวอินทนนท์

ภาพที่ 4 แสดงภาพพื้นล้ำรากที่มีซากเหลือของหินก้อนใหญ่มากในบริเวณแก่ง ในล้ำรากแห่น้ำตากวิชรา เป็นแหล่งอาศัยของปลาค้างคาวอินทนนท์และปูน้ำตก ลูกศรสีชมพู แสดงจุดที่คาดว่าจะมีปลาอาศัยอยู่

ภาพที่ 5 ปลาค้างคาวอินทนนท์ (*Oreoglanis siamensis*) สัตว์เฉพาะถิ่นของดอยอินทนนท์ และสัตว์คุ้มครองของไทย

